

KUŻA (2) *sb f*

kuża (2), [**koża**].

koża z tekstu nie oznaczającego ó.

sg A kużę (1). ◇ I kużą (1). ◇ [pl N koże. ◇ A koże.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. koża.

Skóra (2) : [Pożytek takiego zwierzyńcá ielt niemáły [...] bowiem żwierzynę możelz mieć ku iadłu [..] tákież j koże na łzáty/ y ná inſze rzeczy potrzebne ich łkory tániey tobie przyydą. *Cresc* 1571 572, 54 (*Linde*).]

Przen: Obłudne nabywanie majątności, przy pomocy pozorów prawa:

Wyrażenie : »rysia kuża« (2): Ale łię dofyć rzekło o chytrey náturze: Y o łpráwách obłudnych/ y o liśiey łkorze. Ktorą ták odpráwiwłzy/ zábawmy łię zátym: Ryśią kużą y owym futrem cynkowátym. (*nagł*) III. CZESC thego Worká Iudałzowego/ O SKORZE Y NATVRZE RYSIEY. (-) *KlonWor* 63, **v.

Synonimy: futro, skora.

Cf KOŻEKRZYŁ

AK